

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISECH, ČLÁNCÍCH A PUBLIKACÍCH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2011

Částka 24 – čís. 94

Vyhláška o plánech péče, podkladech k vyhlásování, evidenci a označování chráněných území. Vyhláška mj. upravuje způsob označení zvláště chráněných území, evropsky významných lokalit, památných stromů, smluvně chráněných území a smluvně chráněných památných stromů v mapových podkladech. Účinnost od 28. 2. 2011.

Částka 44 – čís. 118

Úplné znění zákona č. 204/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 320/2002 Sb., zákonem č. 127/2005 Sb., zákonem č. 112/2006 Sb., zákonem č. 267/2006 Sb., zákonem č. 110/2007 Sb., zákonem č. 306/2008 Sb., zákonem č. 153/2010 Sb. a zákonem č. 430/2010 Sb.

SBÍRKA ROZHODNUTÍ

Nejvyššího správního soudu

Z obsahu čísla 8/2010

– **č. 2092** (z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008-133). Správní trestání: stanovení výše pokuty; osobní a majetkové poměry pachatele. Prejudikatura: nálezy Ústavního soudu č. 405/2002 Sb., č. 299/2004 Sb. a č. 190/2004 Sb. ÚS (sp.zn. I. ÚS 416/04); rozsudek Soudního dvora ze dne 7. 6. 1983, Musique Diffusion française (spojené věci 100/80 až 103/80, Recueil, s. 1825). Z usnesení vyplývá:

I. Správní orgán ukládající pokutu za jiný správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokut neuvádí.

II. Správní orgán vychází při zjišťování osobních a majetkových poměrů z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Z obsahu čísla 2/2011

– **č. 2196** (z usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 9/2009-4): Kompetenční spory: řízení o vyvlastnění. Týká se § 28 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), a § 244 a násl. občanského soudního řádu. Prejudikatura: č. 1677/2008 Sb. NSS a č. 1952/2009 Sb. NSS. Z usnesení vyplývá:

Rozhodl-li správní orgán o zastavení řízení o vyvlastnění, ač podle obsahu jeho rozhodnutí šlo ve skutečnosti o věcné zamítnutí žádosti o vyvlastnění pozemku, rozhodl nesprávně po formální stránce. Nesprávná forma však nezaloží pro přezkoumání takového rozhodnutí věcnou příslušnost soudů ve správním soudnictví. Protože jde o rozhodnutí správního orgánu ve věci samé (přičemž příslušnost soudů v občanském soudním řízení zakládá přímo zákon), lze se nápravy tvrzené věcné nesprávnosti rozhodnutí po účinnosti zákona č. 184/2006 Sb., o vyvlastnění, domáhat – bez ohledu na formálně nesprávný výrok rozhodnutí – postupem podle páté části občanského soudního řádu (§ 244 a násl.) u soudu v občanském soudním řízení.

Z obsahu čísla 3/2011

– **č. 2211** (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2010, čj. 7 As 54/2010-121) Stavební řízení: odstranění stavby vlastníkem. Týká se § 128 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Z rozsudku vyplývá: **S ohledem na ústavní ochranu vlastnického práva (čl. 11 Listiny základních práv a svobod) jako jednoho ze základních lidských práv nelze až na výjimky dané důležitým veřejným zájmem nikoho nutit, aby zachoval svoji stavbu, nemá-li na tom zájem a chce-li ji odstranit (§ 128 stavebního zákona z roku 2006), ať již z jakýchkoli důvodů.**

BULLETIN STAVEBNÍ PRÁVO

Číslo 1/2011

Na pomoc stavební praxi (JUDr. Jaroslav Oehm): Z rozhodnutí Městského soudu v Praze

Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 7. 2010, sp. zn. 11 Ca 39/2009-72) vyplývá:

Stavební úřad pochybil, když posoudil výsledky hlasování na shromáždění společenství vlastníků jednotek (SVJ), které se uskutečnilo podle ustanovení § 11 odst. 5 druhá věta zákona č. 72/1994 Sb. – zákon o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů a ve věci rozhodl.

Podle ustanovení § 114 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. – stavební zákon však šlo o občanskoprávní námitku žalobkyně „týkající se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv“, kterou je oprávněn posoudit pouze soud. Vyřešení takové občanskoprávní námítky je přitom nezbytným předpokladem pro vydání správního rozhodnutí; v tomto případě stavebního povolení.

Stavební úřad, respektive žalovaný odvolací správní orgán, byl povinen stavební řízení přerušit a vyčkat pravomocného rozsudku příslušného soudu zejména i proto, že žaloba v této věci byla již podána u soudu.

K uvedeným právním větám je připojen výňatek z odůvodnění citovaného rozsudku s poznámkou autora příspěvku.

SPRÁVNÍ PRÁVO

Číslo 3/2011

Mgr. Jindřich Felcman: Boje na poli teplárenství: Povolování odpojení od soustavy centrálního zásobování teplem.

Článek v rubrice Z praxe. Autor je zaměstnancem Libereckého kraje, zařazeným do krajského úřadu jako odborný zaměstnanec na úseku územního plánování.

PRÁVNÍ ROZHLEDY

Číslo 1/2011

Prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.: Poctivost a důvěra, dobrá víra, dobré mravy, veřejná morálka a veřejný pořádek.

Záměrem autora článku je osvětlit některé otevřené právní pojmy či právní principy anebo generální klauzule a dopomoci tak správnému pochopení jejich obsahu, které je předpokladem pro jejich správné používání.

PRÁVNÍ RÁDCE

Číslo 3/2011

JUDr. Marek Hanák: Ochrana urbanistických a architektonických hodnot zástavby.

Autor (zaměstnanec Kanceláře veřejného ochránce práv) nastiňuje, jaké nástroje dává stavební zákon obci a stavebnímu úřadu k ochraně charakteru zástavby, zejména tam, kde ji neposkytuje státní památková péče.

Číslo 4/2011

Mgr. Antonín Valuš: Požadavek na úhradu nákladů při poskytování informací.

Autor se v článku zabývá povahou úhrady a předpoklady pro možnost jejího žádání. Pro ilustraci uvádí též příklady z praxe.

VEŘEJNÁ SPRÁVA

Číslo 7/2011

Ing. Bohumil Kuba: Technická mapa obce.

Článek je věnován obsahu technické mapy obce, stanoveného s účinností od 1. 1. 2011 vyhláškou č. 233/2010 Sb., a otázce jejího využití.

NOVÉ PUBLIKACE

Nakladatelství C. H. Beck – 4. vydání publikace „Zákon o vlastnictví bytů. Komentář“, autoři Novotný, M. – Fiala, J. – Horák, T. – Oehm, J. – Holešovský, J. (608 stran, 990 Kč).

INFORMACE A STANOVISKA

Vydávání souhlasu a vyjádření obecného stavebního úřadu podle § 15 odst. 2 stavebního zákona

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 31. 3. 2011, čj. 42026/2011-82)

K dotazu krajského úřadu, jakou formu má vyjádření obecného stavebního úřadu vydané podle § 15 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, bylo sděleno:

Podle ustanovení § 15 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, mohou speciální stavební úřady vydat povolení pro speciální stavby jen se souhlasem obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, přičemž tento souhlas není správním rozhodnutím. Obecný stavební úřad tímto souhlasem ověřuje dodržení podmínek územního rozhodnutí. Jestliže se územní rozhodnutí nebo územní souhlas nevydává, pak postačí vyjádření obecného stavebního úřadu o souladu navrhované stavby se záměry územního plánování.

Stavební zákon v citovaném ustanovení blíže nespecifikuje, jakou formu má mít „souhlas“ obecného stavebního úřadu, pouze vylučuje formu správního rozhodnutí. Aby souhlas obecného stavebního úřadu do řízení prováděných speciálním stavebním úřadem měl formu závazného stanoviska, musely by být naplněny podmínky ustanovení § 149 zákona č. 500/2006 Sb., správní řád, podle kterého je závazné stanovisko úkonem učiněným správním orgánem na základě zákona, jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Z ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu lze dovodit, že závazné stanovisko lze vydat pouze tam, kde to zvláštní zákon výslovně stanoví, a podmínit jím vydání správního rozhodnutí lze opět pouze tehdy, pokud zákon vydání závazného stanoviska jako podmínku vydání rozhodnutí ve věci samé výslovně stanoví. Dle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu jsou správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska dotčenými orgány. Vzhledem k charakteru závazného stanoviska je zřejmé, že pravomoc k jeho vydání musí být výslovně založena zákonem, což nelze z příslušných ustanovení stavebního zákona dovodit. Podle ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) stavebního zákona vydávají dotčené orgány závazná stanoviska na základě zvláštních právních předpisů, nikoliv na základě stavebního zákona.

Kromě toho není obecný stavební úřad v řízeních prováděných speciálním stavebním úřadem v postavení dotčeného orgánu, a to z toho důvodu, že podle ustanovení § 136 správního řádu jsou dotčenými orgány ty orgány, o kterých to stanoví zvláštní zákon, a dále správní orgány a jiné orgány veřejné moci příslušné k vydání závazného stanoviska nebo vyjádření, které je podkladem rozhodnutí správního orgánu.

Na základě uvedeného lze dovodit, že obecný stavební úřad nemá při vydávání souhlasu dle ustanovení § 15 odst. 2 stavebního úřadu postavení dotčeného orgánu, a tudíž ani nelze jeho souhlas považovat za závazné stanovisko ve smyslu ustanovení § 149 správního řádu. Vydaným souhlasem dochází pouze k osvědčení dodržení podmínek územního rozhodnutí, a proto se v případě formy vydávaného souhlasu jedná o osvědčení či sdělení ve smyslu ustanovení § 154 správního řádu, tedy po stránce obsahu nezávazný úkon, který je jedním z podkladů pro správní rozhodnutí. Jde o jiný podklad pro rozhodnutí správního orgánu podle § 50 odst. 1 správního řádu.

Totéž platí i o „vyjádření“ obecného stavebního úřadu, které je vydáváno v případě, že se nevydává územní rozhodnutí ani územní souhlas, a to o souladu navrhované stavby se záměry územního plánování. Toto vyjádření má formu osvědčení či sdělení ve smyslu ustanovení § 154 správního řádu.

Ochrana osobních údajů při poskytování informací.

K problematice ochrany osobních údajů ve vztahu k zákonu č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, publikoval Úřad na ochranu osobních údajů své „Stanovisko k aplikaci práva na ochranu osobních údajů při poskytování informací o činnosti orgánů veřejné správy“ na www.uouo.cz pod č. 1/2007.

BEZBARIÉROVÉ UŽÍVÁNÍ STAVEB

NOVÁ NORMA ČSN 73 6056

(informace odboru stavebního řádu MMR)

Od 1. 4. 2011 je účinná nová norma ČSN 73 6056 Odstavné a parkovací plochy silničních vozidel, která obsahuje také požadavky na bezbariérové užívání těchto staveb.

Podle předmluvy této normy patří mezi související právní předpisy také zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,

a vyhláška č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále jen „bezbariérová vyhláška“). Citovaná česká technická norma aplikuje zejména § 4 odst. 2 a 3 bezbariérové vyhlášky, resp. body 1.1.4 a 1.1.5 přílohy č. 2 k této vyhlášce.

Kapitoly 1 až 3 této normy jsou obecné a nemají žádný přímý vztah k aplikaci požadavků na bezbariérové užívání staveb.

Kapitola č. 4 této normy obsahuje všeobecné požadavky. Její článek 4.1.1 písm. b) a 4.1.3 pamatuje také na osoby těžce pohybově postižené a osoby doprovázející dítě v kočárku, respektive na parkovací stání pro vozidla těchto osob.

Kapitola č. 5 této normy obsahuje zásady návrhu parkovacích stání. Její článek 5.1.3 připomíná požadavky na příčný a podélný sklon bezbariérově užívaných parkovacích stání a přístupových komunikací k nim.

Kapitola č. 6 této normy obsahuje prostorové uspořádání parkovacích stání. Její oddíl 6.6 nebo-li články 6.6.1 až 6.6.5 aplikují požadavky vyhlášky na rozměry jednotlivých typů bezbariérových parkovacích stání. Současně obrázek č. 7 této normy obsahuje grafické vyjádření příkladu návrhu vyhrazených parkovacích stání s kolmým řazením pro vozidla přepravující osobu těžce pohybově postiženou.

Kapitola č. 7 této normy obsahuje požadavky na parkoviště. Její článek 7.3.3 stanoví pravidla na komunikace pro chodce vně parkoviště s ohledem především na požadavky bezbariérové vyhlášky.

Kapitola č. 8 této normy obsahuje další ustanovení a vybavení parkovacích ploch. Její článek 8.3.2 stanoví pravidla pro zřízení hygienického zařízení pro veřejnost opět s ohledem především na požadavky bezbariérové vyhlášky.

Příloha A (normativní) k uvedené české technické normě obsahuje symboly pro označení vyhrazených parkovacích stání. První symbol je určen pro označení parkovacího stání vyhrazeného pro vozidla přepravující těžce pohybově postižené. K tomu je třeba zmínit, že konkrétní požadavky na tento symbol stanoví vyhláška č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (značka V 10f). Druhý symbol je určen pro označení parkovacího stání vyhrazeného pro vozidla osob doprovázejících dítě v kočárku.

*Přílohu Stavebně správní praxe sestavila:
Ing. arch. Marcela Smolová
MMR*

